

да ви са поклонимъ, и да ви честитимъ славното въцаряваніе на Българскія престолъ.

Цоко. Сжщо славній господарю, свободни сме да ви изразимъ поздравленіето и отъ старна на сичката ви непобѣдима войска, която моли божествата, за да ви продължатъ днитѣ, и да царувате славно.

Кардамъ. (като става на крака) Благодарѣхъ ви сърдечно на честъта която ми отдавате. Надѣвамъ са че сте готови да умрете на всѣкій часъ за отечеството и за господаря си. Отъ васъ са иска да бждете бобри и внимателни надъ войската, да пазите редъ, да ѣхъ надглеждате сжщо, както една майка надглежда чадата си. Вие сте ми като крила. Азъ безъ васъ неможѣхъ да направѣхъ нищо. Ако би да бждете винаги вѣрни, за васъ има голѣмо награжденіе.

Драгомиръ. Славній господарю! Ние отъ както служимъ на отечеството си има 13 год. и до днесъ винаги сме били точни и вѣрни. Много сме мъки и наказания претеглили, много пѣти сме бивали неправедно наказвани, но сичко сметърпеливо снасяли за любовъ на отечеството си и на божествата.

Кардамъ. А войската готова ли е за бой? Радватъ ли са на въцаряваніето ми?

Цоко. Радватъ са славній господарю, радватъ. Желаятъ даже да ви видятъ.

Кардамъ. Добрѣ. Тогасъ идете ги довете при мене.
(Драгомиръ и Цоко покланятъ са и излизатъ),

Каранъ. Момчета както трѣба, високи, храбри, вѣрни, да ти е драго да ги гледашъ.

Първожрецъ. Събудена и жива войска имами славній господарю. Но нажалость сичкитѣ щѣхъ да бждѣтъ днесъ въ рѣцетѣ на Гърцитѣ, когато остави срамно престола Телерикъ. Благодареніе на Драгомира, той сполучи да ги въздържи до детонестжнихте вие на престола.

Кардамъ. Наистина че сѣхъ достойни. Но искатъ управление мъдро и умно. Трѣбва да са насърдчаватъ.